

EEN GETUIGENIS OP DE ZEE

Voordat we ons hoofd buigen voor gebed, zou ik wat van Gods Woord willen lezen. Ik lees altijd graag Zijn Woord, want mijn woorden zullen falen, ze zijn van een mens, maar Zijn Woord kan niet falen. En u die de tekst volgt enzovoort, laten we uit Mattheüs het 14e hoofdstuk vanavond lezen te beginnen bij het 22e vers.

En terstond dwingt Jezus Zijn discipelen in een schip te gaan en voor Hem af te varen naar de andere zijde, terwijl Hij de scharen wegzond.

En toen Hij de scharen had weggezonden, ging Hij een berg op, alleen, om te bidden; en toen . . . het avond was geworden, was Hij daar alleen.

Maar het schip was nu in het midden van de zee, geteisterd door de golven; want de wind was hun tegen.

En in de vierde nachtwake kwam Jezus tot hen, lopende op de zee.

En toen de discipelen Hem op de zee zagen lopen, werden zij ontroerd en zeiden: Het is een spook; en zij schreeuwden het uit van vrees.

Maar terstond sprak Jezus tot hen, zeggende: Heb goede moed, Ik ben het, wees niet bevreesd.

² Laten we onze hoofden nu buigen voor gebed. Terwijl onze hoofden en harten gebogen zijn voor God, is er een nood in het gebouw vanavond die u bekend wilt maken aan God door uw handen op te heffen en herinnerd te worden in het gebed? De Here zie op u neer, weze ons genadig.

³ Onze hemelse Vader, wij komen nu in Uw tegenwoordigheid door de weg en de Naam van de Here Jezus. Wetende, met de gezegende verzekerdheid, dat Hij ons beloofde dat als wij “iets ook zouden vragen” in Zijn Naam, dat U het ons zou verlenen. We zijn heel dankbaar hiervoor. Woorden kunnen niet uitdrukken hoe wij ons hierover voelen, met de verzekerdheid die wij hebben dat U nu naar ons luistert.

⁴ U hebt die handen gezien, Here. U weet wat ze nodig hadden. U bent de alwetende, almachtige, oneindige God—en we weten dat Gij de harten van de mensen kent. U kende onze gedachten. Zelfs vóór we ooit geschapen werden, kende U elke gedachte die we ooit zouden hebben, want U bent oneindig.

⁵ En wij bidden, Here, op dit uur, terwijl onze verlangens naar U uitgaan: kijk neer vanuit de hemelen, Here, en neem onze verzoeken aan Uw eigen hart, Here, en verhoor ons naargelang Uw rijkdommen in Glorie. Geef ons het verlangen van ons hart,

erop vertrouwend dat het Uw goddelijke wil is. En wij weten dat het Uw welbehagen is om Uw wil te doen.

⁶ Geef ons vanavond weer een grote uitstorting van Uw tegenwoordigheid, Here. Genees de zieken. Red de verlorenen, wek hen op die dood zijn in zonde en overtredingen en breng hen tot een nieuw leven vanavond. Mogen we Jezus zien. We vragen het in Zijn Naam. Amen.

⁷ U mag gaan zitten. Het spijt ons dat we niet in staat zijn de mensen plaats te bieden, wat zitcapaciteit betreft. Maar sinds de eerste avond zeggen ze dat ze grote aantallen van de mensen hebben moeten wegsturen, dus dat spijt ons. En broeder Grant heeft ook niet echt een andere ruimte kunnen bouwen om. . . Ik geloof dat het links is, dat hij deze afscheiding zal gaan verplaatsen. De dierbare, kostbare broeder vroeg me vandaag of ik dit een jaarlijks gebeuren wilde maken om naar Dallas terug te keren, naar zijn kerk. Zo'n geweldige uitnodiging als die in dit uur wanneer deuren zo snel sluiten en dan wil de man dat ik terugkom en er een jaarlijkse gebeuren, zaak van maak. Ik waardeer dat.

⁸ Ik had een tijd van gemeenschap met ze vanmorgen, met broeder Gordon Lindsay en velen van hen. Broeder Peary Green, die de sponsor is van de komende bijeenkomst daar in Beaumont en hier vanavond achter me zit. En velen van onze vrienden, broeder Don, en zijn vrouw. We zijn zo blij ze hier te hebben. De Here zegene hen.

⁹ Nu, vanavond, gewoon. . . Ik heb geprobeerd mijn boodschappen zo eenvoudig mogelijk te maken, zodat zelfs een kind ze kan begrijpen.

¹⁰ Morgennamiddag is een evangelisatiedienst, en, ik wou dat u er allemaal kon komen.

¹¹ Nu, als u diensten hebt in uw eigen gemeente, wel—u, blijft u waar u—waar u gestationeerd bent. We willen niet dat iemand zijn eigen gemeente verlaat om. . . En dan, als u ziek bent en wilt komen om voor u te laten bidden, en uw gemeente heeft morgenmiddag dienst, spreek er dan met uw voorganger over zodat hij niet slecht zal denken, weet u. Laat hem weten dat we hier in samenwerking zijn om—om het hele lichaam van Jezus Christus te helpen dat hier in Dallas verblijft, en in de omgeving.

¹² Dus morgennamiddag geloof ik om half drie zal ik een evangelisatieboodschap spreken. En dan gaan we bidden voor al de zieken, al de gebedskaarten en zo opnemen die door de week zijn overgebleven en morgen voor hen allen bidden.

¹³ Nu, mijn onderwerp vanavond is meer als een klein drama, gewoon voor enkele ogenblikken. En ik ga er vanavond zo veel mogelijk in proberen te krijgen als ik kan, bij het bidden voor de zieken. Mijn tekst is: "Wees niet bevreesd, Ik ben het," Jezus Die spreekt. Mijn onderwerp is: *Een getuigenis op de zee.*

14 Het moet ongeveer laat in de middag zijn geweest, de zon moet bij het ondergaan zijn geweest toen dit plaatsvond; en nu, het moet een warme dag zijn geweest, ongeveer zoals het hierbinnen is.

15 De airco is uit en ze werken eraan. Dat is de reden dat ik daarbij van onderwerp veranderde van waar ik over zou gaan spreken zodat ik er sneller mee kon zijn, zodat u niet zo in de hitte hoefde zitten.

16 Deze grote visser, na wat hij door de dag heen gezien had—had naar Jezus zitten te kijken in Zijn grote bediening.

17 Ik zou graag in die dag geleefd willen hebben, om Hem te volgen. Maar weet u, ik ben blij dat ik, nog steeds het voorrecht heb om hetzelfde te doen: Hem dingen te zien doen. En het is geweldiger vandaag naar Hem te kijken dan het toen was. Ik heb nu meer geloof in Hem en kán nu meer geloof hebben dan ik toen zou kunnen hebben, omdat we tweeduizend jaar hebben gehad om te bewijzen dat het Evangelie juist is. En na tweeduizend jaar leeft Hij nog steeds en doet net als Hij destijds deed, dus we hebben een grotere verzekerdheid en meer een fundament voor geloof nú dan zij toen hadden.

18 Want Hij was gewoon een Man, Die rondging met een bewering dat—dat Hij van God gezonden was en de Zoon van God was en dat God Zijn beloofde Woord van die dag door Hem betuigde, en zij hadden enigszins reden om eraan te twijfelen. De theologen, zij waren . . . En als u opmerkt: het was een zielige zaak—het was eigenlijk zielig, want die theologen zouden dat geloofd hebben als God hun ogen niet had verblind. De Bijbel zei dat.

19 En wist u dat Hij beloofde dat Hij hun ogen vandaag weer zou verblinden, dat zij het niet zouden zien? Ze zouden “roekeloos zijn, hoogmoedig, liefhebbers van genot, meer dan liefhebbers van God, trouweloos, valse beschuldigders, onhandelbaar, afkerig van degenen die wel goed zijn, een vorm van godsvrucht hebbend maar zouden de kracht daarvan verloochenen.” Precies een belofte weer opnieuw. En u kunt nauwelijks, maar alleen medelijden hebben met mensen, en dat hun ogen verblind zijn voor deze dag. Met de Schriftplaatsen die God heeft beloofd dat het zou gebeuren hier in deze dag, in dit uur, en we kijken er direct naar en zien het. En dan kijken mensen en schudden hun hoofd en lopen weg en zeggen: “Ik zie het niet.” Het is zielig, maar toch móéten de Schriften vervuld worden. Het moet die wijze zijn.

20 Dus deze discipelen waren gekozen door God. Heeft u opgemerkt dat Jezus hen zei: “Vóór de grondlegging van de wereld,” koos Hij hen, en zij waren een verordineerd zaad van God. Daarom, toen de problemen er kwamen en het leek alsof de mensen Jezus in de hoek hadden bij een vraag, er bestond geen

vraag voor hen. Zij konden het niet begrijpen, maar ze waren vastbesloten niets anders dan Hem te kennen. “Gij alleen hebt het Woord des levens.” En zij waren vastbesloten erbij te blijven, want ze waren tot die dienst verordineerd.

²¹ En zo is het vandaag, dat mannen en vrouwen die verordineerd zijn tot eeuwig leven, tot eeuwig leven zullen komen. “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.” Dat is Zijn Woord en dat kan niet falen. Het is—het is Gods Woord.

²² En we zien deze discipelen nu, die een grote bijeenkomst hadden die dag, buiten in een groot veld langs de zijkant van een berg. En Jezus had hen gezegd: “Nu, steken jullie alvast de zee over, voor Mij uit.” En Hij ging de berg op, alleen, voor gebed. En deze discipelen, nadat ze vrienden hadden ontmoet, ik kan me gewoon voorstellen hoe ze zich voelden.

²³ Want om vrienden te ontmoeten en dan afscheid te moeten nemen van vrienden; net tegen de tijd dat je elkaar leert kennen, dan moet je tot ziens zeggen. En dat is altijd min of meer een hartzeer voor mij geweest, in het hele land, rond de wereld: is om vrienden te ontmoeten en ze dan te verlaten, wetende dat er velen zijn die u niet meer zult zien tot u ze ontmoet bij het Oordeel. Het is een wat droevige zaak.

²⁴ Ik kan me de boot voorstellen, met de—de boeg ervan in de oever geduwd. En het moet Simon Petrus geweest zijn met de grote gespierde armen en schouders die het schip rond duwde en het met de boeg de zee in voer. En ze zwaaiden allemaal vaarwel naar degenen op de oever. En ze riepen: “Kom weer terug en breng de Meester om ons te zien! En kom weer een opwekking houden; we zijn vandaag zo gezegend geweest!” En nieuwe vrienden die zwaaiden. En hij klom over de rest van de discipelen heen en ging zitten, waarschijnlijk naast zijn broer Andreas, en pakte de roeispanten op.

²⁵ De—de schepen toen werden voortbewogen door ofwel de wind of door roeispanten die ze trokken. En dan, misschien zaten ze met twee in een boot, twee aan een kant, en ze zouden. . . of twee in één zitplaats, liever, misschien zes of acht dollen. En ze zouden gelijktijdig trekken en zo konden ze de boot in z'n kiel houden wanneer het stormde. Dan, als de wind normaal waaide, konden ze een zeil hisjen en zeilen.

²⁶ Het moet een hete middag zijn geweest, zo aan de Schrift te zien net vóór deze gebeurtenis, en dus moet het een heel kalme, zonnige, hete middag geweest zijn. De zon ging onder. En zij, terwijl ze roeiden en toen losten en de mensen uitzwaaiden: “Hoop u weer eens te zien,” terwijl ze de zee opgingen. En de zonsondergang en de avondschemering, en toen, na een poosje, trad de—de duisternis in.

27 En ze moeten een behoorlijk flinke vaart hebben gehaald bij—bij het roeien, en dat is een zware taak als die grote zware riemen de zee induiken. En bijna allen van hen waren—waren vissers en grote, sterke mannen, gewend aan de zee. En dus als zij Jezus verwachtten de boot in te stappen en hen binnenkort te volgen. . . Nou, kwamen ze daar en ze moeten wat gedreven hebben; je schip wat vaart geven en dan ophalen.

28 Misschien moet jonge Johannes de eerste zijn geweest te spreken, want hij was de jongste van de groep. En het moet hem zijn geweest die zei: “Ik word een beetje moe. Laten we wat voortglijden. Eventjes wachten, we hoeven ons niet te haasten. Hij is er nog niet gekomen, dus kunnen we net zo goed een poosje wachten en een luchtje scheppen.”

29 En toen hij daar zat, met z'n hoofd wat neer, moet hij een getuigenissamenkomst zijn begonnen. En dat is waar ik het over wil hebben. Het moet hem geweest zijn die als eerste opstond en zei: “Broeders, maakt niet uit wat de mensen ook zeggen, en hoezeer iemand het niet wil geloven, ik ben er nu zeker van, na vandaag, dat we geen nep iemand volgen. We volgen niets minder dan God, want geen mens zou kunnen doen wat Hij vandaag deed tenzij het God was. Weet je, toen Hij die broodjes nam en ze brak en die vijfduizend daar te eten gaf, dat is het meest verbazingwekkende voor mij. Er zouden vraagtekens bij kunnen worden gezet tot vandaag,” nu, ik herhaal gewoon zijn getuigenis als het ware, “maar dat maakte het vast.”

30 Zei: “Ik kan me herinneren, jaren geleden. Ik woonde vroeger vlak bij de Jordaan. En ik kan me als kleine jongen herinneren hoe m'n mooie Joodse moeder me oppakte in de namiddag en me op haar schoot zette en me op de veranda wiegde toen de klaprozen langs de oevers van de Jordaan bloeiden. En ze keek altijd in de richting van de woestijn, vanwaar ons volk door deze woestijn werd gebracht. Ze vertelde me altijd Bijbelverhalen. Een van de grote verhalen die ik me herinner, was de Sunamitische vrouw en toen haar kleine jongen dood was en—en de profeet deze kleine jongen weer opwekte uit de dood. Dat was altijd een spannend verhaal.

31 “Maar een van de spannendste verhalen, en moeder vertelde me altijd, ze zou zeggen: ‘Nu, Johannes, je bent nog maar een kleine jongen; maar ik wil dat je je herinnert, als je ouder wordt, dat grote Jehova ons volk uit Egypte heeft gebracht, en we kwamen door die woestijn aan de overkant van de rivier daar. En veertig jaar lang reisden ze in die woestijn—geen plekken om kleding te verkrijgen en geen plek om te eten. En God liet brood uit de hemel neerregenen, elke nacht, en voedde ons volk in die woestijn omdat zij in de lijn van plicht waren en grote Jehova volgden. En nu, op een dag zal Jehova vlees gemaakt worden hier op aarde, in de vorm van een Mens; Hij zal de Gezalfde genoemd worden, de Messias.’”

³² “En ik herinner me,” zou hij zeggen, “als kleine jongen, hoe dat m'n kleine jongensverstand vroeger uitvogelde, probeerde uit te vogelen: ‘Hoe heeft God al die twee en een half miljoen mensen in die woestijn gevoed? Hoe kwam Hij aan al het brood?’ En ik vroeg het mama vroeger: ‘Mama, heeft Hij, heeft—heeft Jehova een boel grote ovens daarboven in de lucht en zou Hij al het brood bakken en 's nachts vlug naar beneden komen en het op de—de grond leggen voor de mensen, en zitten Jehova's grote hemelen vol ovens?’ Ze zou zeggen: ‘Nee, zoon, je bent te jong om het te begrijpen. Zie je, Jehova is een Schepper. Hij heeft geen ovens nodig. Hij spreekt gewoon en Zijn Woord wordt gemanifesteerd, wanneer Hij spreekt. Hij is grote Jehova, en Hij sprak het gewoon. En de engelen deelden het op de grond uit voor de mensen.’

³³ “En vandaag, toen ik Hem daar zag staan, zag je die blik op Zijn gezicht? Er was geen twijfel in Zijn gedachten. Ik klom achter de rots, en zag toe als Hij dat brood nam en het brak en het overhandigde aan de . . . Zijn dienaren, ons, om het aan de mensen uit te delen. En toen, toen Hij er weer in greep om opnieuw te breken, was dat brood weer heel. En Hij deed dat honderden keren, totdat iedereen gevuld was en er waren manden vol die werden opgenomen. Ik weet dat dat niet minder kon zijn dan Jehova, want Hij handelde zoals Jehova deed. Alleen Jehova kan scheppen. En ik weet dat die Man geen nep is. Er is maar één Schepper en dat is Jehova. En nu, van al de dingen die ik heb gezien: dat bevredigde mij.

³⁴ “Ik wil dat je nu weet dat mijn hart volledig is overgegeven en ik geloof volledig dat Hij niet slechts een profeet is. Hij is een profeet, maar Hij is méér dan een profeet. Hij is niets minder dan Jehova God, Die onder ons woont, want Hij schiep brood en Hij had de gewoonten van Jehova. Geen wonder dat Hij kon zeggen: ‘Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet; maar als Ik de werken van Mijn Vader doe, en u Mij niet kunt geloven, geloof de werken, want zij getuigen van Mij en zeggen Wie Ik ben.’ Het leek alsof mensen dat gemakkelijk gezien konden hebben.”

³⁵ En Johannes was tevreden dat Hij de Messias was, Degene waarvan Jesaja zei: “Ons is een Zoon geboren, en Zijn Naam zal genoemd worden: Raadsman, Vrededorst, machtige God, eeuwige Vader.” En Johannes was tevreden vanwege wat hij had gezien. De jonge man die zijn getuigenis gaf.

³⁶ Rond die tijd zei Simon Petrus: “Welnu, even een ogenblik. Als we een getuigenissamenkomst zullen hebben, zou ik graag iets te zeggen hebben. Weet je, ik was erg sceptisch over de hele zaak toen Andreas, mijn broer, die Johannes, de profeet, z'n opwekking bijwoonde, die had getuigd dat de Messias zou komen en hij Hem zou voorstellen. En ik was wat sceptisch over wat Andreas mij zou vertellen, want ik heb allerlei Messiasverhalen en wat al nog meer gehoord.

37 “Maar jullie broeders herinneren je allemaal mijn oude vader. Zijn naam was Jonas. En jullie herinneren je hem van hoe hij een hele ferme gelovige was. Hoe dat ik me moeder en vader kan herinneren en wij allen als we visten voor een levensonderhoud, en we geen vis zouden vangen; we hadden brood nodig, en hoe dat we op de vloer gingen en tot God baden: ‘Geef ons vandaag een vangst, God, zodat wij onze vis zouden kunnen verkopen en onze schulden kunnen afbetalen, voedsel te eten kunnen hebben.’ En hoe we de zee op zouden gaan in de storm en durfden om—om die stormen te trotseren.

38 “En vader, ik kan z’n grijze haren over z’n rug zien hangen, op een dag, als hij op het getouw van de boot zat, en tot me sprak en zei: ‘Simon, je bent m’n oudste zoon. Weet je, ik heb altijd geloofd, Simon, dat ik de Messias zou zien. Ons volk heeft naar Hem uitgekeken sinds Eden. En we zijn er zeker van dat Hij komt, maakt niet uit hoe lang. Dat is vierduizend jaar geleden geweest, zeg je. Maar ik geloof dat Messias zal komen. En elke Jood heeft geloofd dat hij de Messias in zijn generatie zou zien. Ik hoop Hem in mijn generatie te zien. Maar het ziet ernaar uit dat ik nu oud word, ik moet stoppen met de zee en krijg m’n kwalen en pijnen, ik zal Hem waarschijnlijk niet zien in mijn tijd. Maar misschien jij wel, mijn zoon.

39 “En ik wil je trainen in de Schriften. Zoon, voordat de Messias op het toneel verschijnt, zullen er allerlei dingen gebeuren, allerlei valse dingen, want Satan zal dat doen om de invloed van de echte Messias te vernietigen wanneer Hij komt.” Het is altijd zo geweest; is nog steeds zo.

40 En dan, we ontdekken, hij zei: “Ik herinner me, hij sloeg z’n arm om me heen, zei: ‘Zoon, er is maar één manier waarop je in staat zult zijn die Messias te identificeren. Nu, we hebben honderden jaren gehad zonder een profeet. Maleachi was onze laatste profeet. Dat is vierhonderd jaar geleden geweest, dat we geen profeet hebben gehad. Maar vergeet niet: Mozes vertelde ons, in de Schriften, dat wanneer de Messias zou komen, Hij een profeet zou zijn, toen Hij op het toneel kwam. Wij Joden worden geleerd de profeet te geloven. En de Messias Zijn reis op aarde is een gesproken Woord van God dat Hij ons beloofd heeft. En het Woord komt altijd tot een profeet en een profeet betuigt dat Woord. Vergeet dat nooit, zoon! Er mogen grote dingen opkomen, er mogen grote enthousiasmes zijn en—en grote dingen. Maar vergeet niet dat de Messias een profeet zal zijn, want we weten dat God nooit Zijn manier verandert en Hij zei dat de Messias een profeet zou zijn. Dus onthoud, zoon: profeten zijn zij die het Woord van de Here hebben. En wanneer de Messias komt, zal Hij een profeet zijn.’

41 “Ik kan zijn arm nog gewoon voelen,” zei Simon, “toen hij hem om me heen sloeg. En Andreas stond daar het net uit te wassen op dat moment. Jij weet het nog, Andreas?”

“Ja, Simon, ik—ik weet het nog.”

42 “En Andreas mij proberend te vertellen dat deze Johannes een profeet was. Ik had andere dingen te doen, moest de vis verkopen en zo. Dus vader is al jaren dood, maar ik heb dat altijd in gedachten gehouden; papa zei: ‘Deze Messias zou een Schriftuurlijk vastgestelde profeet zijn, en het niet te vergeten, want het is een gesproken Woord van God. En dat Woord is voortdurend steeds tot de profeten gekomen; dat stelde het vast, of manifesteerde wat voor het tijdperk beloofd was.’”

43 En nu, Simon: “Op een dag,” zei, hij zei, “weet je, Andreas vroeg me om naar een samenkomst te gaan. En ik ging erheen, naar de samenkomst waar deze Man, Jezus, was. En ik had allerlei geruchten gehoord. Er was een Jezus vóór Hem opgestaan die beloofde iets groots te zijn, leidde vierhonderd uit en ze kwamen allemaal om enzovoort. Ik dacht dat het weer nog zo’n soort was, met een of ander groot enthousiasme van een of andere opwekking of een of andere grote denominatie die ze gingen maken. Maar op een dag dacht ik dat ik met Andreas hier, mijn broer, mee zou gaan.”

44 En ik kan me voorstellen, rond die tijd, dat de boot begon te schudden. Iemand begon te roepen en hij zei: “Ga zitten! Schommel de boot niet. Wacht eens even. Zit stil.”

45 En hij zei: “Weet je, toen ik daarheen ging en tegenover Hem stond, de eerste keer, keek Hij me recht in het oog en vertelde mij wat mijn naam was. Hij had me nog nooit eerder gezien. Niet alleen kende Hij mij, maar Hij kende die godvruchtige oude vader van mij die mij in de Schriften had onderwezen. En ik wist dat dat Messias was. Dat maakte het voor mij vast, daarzo. Dat was. Dat maakte het vast voor mij.”

46 Moet Filippus zijn geweest die zei: “Mag ik hier een woordje zeggen?” Nu, hij zei: “Broeder Nathanaël, laat dit je niet kwetsen; want je weet dat we de boekrollen jaren en jaren bestudeerd hebben, wat de Messias zou zijn. Maar toen ik Hem dat zag doen, ging ik heen en haalde mijn vriend hier, Nathanaël. En toen hij er kwam. . .”

Nathanaël zei: “Laat mij het vertellen. Laat mij het vertellen.”

47 O, weet u, er is iets mee als Jezus iets voor u gedaan heeft, u—u kunt gewoon nauwelijks stil blijven staan, u moet het zelf vertellen. Is dat niet zo? Als het iets echt is, moet u het gewoon zeggen. Toen Hij mij vervulde met de Heilige Geest—ik wil erover vertellen. Ik wil dat iemand erover weet. Niet iemand anders die het vertelt, ik wil het zelf zeggen.

48 En ik stel me gewoon voor dat Nathanaël heel enthousiast werd en zei: “Weet je, ik wil dit graag zeggen. Ik was wat sceptisch over je, Filippus, toen je het mij vertelde. Ik vroeg je: ‘Zou er iets goeds uit Nazareth kunnen komen?’ En jij gaf me het

beste antwoord dat iemand ooit gaf: ‘Kom en zie.’” Dat werkt goed vandaag. Dat is juist. Blijf niet thuis en bekritiseer het niet. Kom het zelf ontdekken, ziet u. “Zei: ‘Zou er iets goeds uit Nazareth kunnen komen?’ Zei: ‘Kom en zie het zelf.’ En je weet wat je me verteld had.

49 “En toen ik in Zijn tegenwoordigheid liep en Hij mij vertelde dat ik ‘een—een Hebreëer was, een Israëliet, en een eerlijk man was,’ dat wist ik.

50 “Maar ik vroeg me af: ‘Hoe kon het zijn?’ Hij zag eruit als een gewone man. Ik verwachtte dat de Messias langs een gouden trapportaal uit de hemel naar beneden zou komen, regelrecht naar het hoofd van de denominatie hier, naar Jeruzalem, erheen zou lopen en zeggen: ‘Kajafas, Ik ben aangekomen.’ Maar ze kwamen tot ontdekking dat Hij uit Nazareth kwam, uit een arm gezin; en eigenlijk een min of meer zwarte naam achter Hem, als een ‘onwettig kind.’ Hier stond Hij, gekleed in gewone kleren—niet als een priester of zo iemand; gewoon een gewone man. En ik dacht, toen ik daarheen liep: ‘Hoe kan dát een Messias zijn? Eén oud kleed aan dat Hij had gedragen sinds Hij een jonge man was, en hier ditzelfde kleed aan; en Zijn haar op Zijn rug hangend. En als een gewone man op straat.

51 “En Hij keek me in het gezicht en zei: ‘Voordat Filippus je riep, toen je onder de boom was, zag Ik je.’ Dat maakte het voor mij vast. Ik wist door het Woord dat dat Messias was. Dat was Hij.”

52 En de boot moet geschud hebben en de getuigenissamenkomst was gaande. O, wat een geweldige tijd hadden ze daar op zee daar, hadden gewoon een geweldige tijd.

53 Andreas zei: “Ik zou iets willen zeggen, wat mij een poosje voor raadsel zette. Weet je nog toen wij—we naar Jericho gingen? En Hij zei: ‘We moeten naar; Ik heb er behoefte aan langs Samaria te gaan.’ Dus Hij ging naar Samaria toe en daar bij de stad Sychar, toen Hij ons allen wegstuurde, om levensmiddelen in de stad te kopen.”

54 “O ja, ik herinner me dat goed!” Allemaal: “Ja, ja!” De boot schudde gewoon, iedereen met een prachtige getuigenis, nadat de opwekking voorbij was. Dus ze waren, hadden deze getuigenissamenkomst.

55 En hij zei: “Ja, en weet je nog dat we naderbij glipten en tot onze verbazing zagen we onze Meester met een gemerkte prostituee praten. ‘Hm-hm,’ we dachten: ‘dat is slecht. Kijk Hem daar eens met deze jonge vrouw aan het praten. En stuurde ons weg en hier is Hij hier met deze slecht befaamde vrouw hier zittend.’ Weet je nog, we stonden net achter de struiken en we luisterden naar hun gesprek.

56 “En we hoorden Hem tegen haar zeggen: ‘Vrouw, ga je man halen en kom hier.’

57 “En we zeiden: ‘Wel, misschien hebben we ons vergist, misschien was de vrouw wel wettig getrouwd.’

58 “En ze keek Hem weer in het gezicht aan en zei: ‘Meneer, ik heb geen man.’

59 “Weet je nog hoe onze harten faalden? Onze grote Messias waar we vertrouwen in hadden, hier, was in een leugen betrappt, een kruisvuur, want Hij zei: ‘Ga je man halen,’ en zij had terug getuigd dat ze geen man had. Nu is het bij Hem misgelopen. Weet je nog hoe we allemaal verbaasd keken en de adem ons ontnomen was?”

“Ja, ik weet het nog.”

60 “En weet je dan nog de volgende woorden? Hij zei: ‘Gij hebt de waarheid gezegd, want u hebt er vijf gehad en degene met wie u nu leeft is niet de uwe.’ O, herinner je je de getuigenissamenkomst achter het struikgewas? Tjonge!” Ziet u, u kunt Hem niet in een hoek drijven. Hij is God. “O,” Simon zei, “dat heeft het gewoon. . .” Andreas zei: “Dat maakte het vast voor mij.”

61 Bartholomeüs zei: “Wacht, ik zou graag een getuigenis willen bijvoegen. Mag ik het, broeders?”

62 “Och, wel, ik denk dat het kan, we hebben tijd zat. Hij is nog niet komen opdagen, dus we zullen gewoon een paar peddelslagen maken. Ga je gang, Bartholomeüs, getuig jij.”

63 “Wel, een van de grote dingen voor mij—ken je onze zuster nog in Jericho genaamd Rebekka?”

“Ja.”

“En haar man runde een restaurant daar.”

“Hm, ja.”

64 “En—en hij was een zakenman, en zijn naam was Zacheüs.”

“Ja, ja, ik herinner me hem goed.”

65 “Herinner je nog, ze was—ze was een van onze zusters. Ze had in de Here geloofd en ze was zo bang dat Zacheüs het allemaal voorbij zou laten gaan zonder Jezus aan te nemen. En, o, Zacheüs was een zeer goede vriend van de priester daar. En dus, ze bad dat iets zou gebeuren dat zijn ogen open zouden gaan en hij zou herkennen dat dit de Meester was, dit het betuigde Woord van God was dat vlees was geworden onder ons. En we probeerden haar. . . hem te vertellen over hoe Jezus van Nazareth de geheimen van het hart kende, aantonend dat Hij het Woord was, want het Woord onderscheidt de gedachten in het hart.

66 “‘Onzin,’ hij zei, ‘ik geloof de priester. Wat de priester zegt is goed genoeg voor mij.’ Want hij behoorde tot alle—de orden van de stad, de Kiwanis en al het andere, weet je, dus hij. . . wat moeilijk voor hem om het te laten vallen. Dus Rebekka had ons allemaal gevraagd om te bidden—te bidden. En telkens als we op

het onderwerp kwamen dat Hij een profeet was, zei hij: ‘Onzin! De priester zegt: “Hij is Beëlzebub. Hij is een duivel. Hij doet dat door de macht van de duivel. En Hij is gewoon een mentale telepatist. Dat is alles. Er is niets aan.” Dus, er is niet zoiets in deze dag; wij hebben geen profeten voor honderden jaren gehad. En hoe kon die Man, niet eens met een lidmaatschapskaart, hoe kon Hij ooit een profeet zijn? O, absoluut niet dat Hij zoiets was!’

⁶⁷ “Maar, weet je, Rebekka bleef volhouden, zijn vrouw, en bidden. En op een morgen, toen Jezus de stad binnenkwam—nou, dan komen we erachter dat, Rebekka vertelde ons dat Zacheüs de—de straat op was gegaan om Hem te zien. Dus, hij geloofde niet dat Hij een profeet was, dus zei hij: ‘Ik zal eens goed naar Hem kijken,’ hoe hij laatst tegen ons getuigde in het restaurant toen wij aan het eten waren. Dus klom hij in een wilde vijgenboom en zei: ‘Weet je wat, ik zal me hier gewoon vermommen zodat Hij me niet zal kunnen zien. Ik ben toch een kleine man, heel klein. En ik kan Hem niet daar beneden in een menigte zien, dus zal ik gewoon hierboven in de boom klimmen.’ En hij kwam tot waar twee—twee takken samenkomen, en daar ging hij zitten, bij deze takken.”

⁶⁸ Dat is juist een goede plek om te gaan zitten en het te bestuderen. Dat is waar twee wegen samenkomen: die van u en die van God; uw ideeën. Dat is een goede zaak om het te overdenken.

⁶⁹ “Dus, hij zei: ‘Weet je wat, Hij moet een profeet geweest zijn. Hij kon het zijn geweest. Het zou mogelijk kunnen zijn dat ik het mis kon hebben. Dus, ik zal je eens vertellen: ik zal eens goed naar Hem kijken; en Hij zal mij niet kennen. Dus ik zal gewoon alle bladeren nemen en ze zo om me heen trekken en ik zal me vermommen zodat Hij me zelfs helemaal niet zal zien. En ik zal Hem zien wanneer Hij langskomt. En als Hij er niet uitziet als de juiste soort persoon zal ik Hem eens flink de waarheid zeggen, hierboven in deze boom zittend.’ Dus hij keek toe en had een blad zodat hij zich kon optrekken en Hem zien als Hij om de hoek kwam.

⁷⁰ “En toen Hij om de hoek kwam, door de straat liep, weet je, van de ene kant naar de andere aan het kijken en de discipelen die zeiden: ‘Ga aan de kant. Het spijt me.’ En mensen met zieke kinderen en dergelijke. ‘Het spijt me, Meester is vreselijk moe; die grote dienst gisteravond.’ En als een echte heer: ‘Wilt u alstublieft opzij gaan en Hem doorlaten, als Hij op weg is naar de stad, en wilt u alstublieft even opzij gaan?’ En Zacheüs die hier in de boom zit en op Hem neerkijkt.

⁷¹ “En Jezus kwam regelrecht onder de boom, stopte, keek omhoog en zei: ‘Zacheüs, kom naar beneden vandaar. Ik ga voor vandaag met je mee naar huis voor het avondeten.’ Dat was het voor mij. Hij wist dat hij daarboven was en wist zijn naam, wat hij

was. Dat maakte het vast. Dat is de Messias, voor mij. Ja meneer. Want we weten dat de Messias dat zou doen. Zeker. Dus Hij moest met hem mee naar huis, zei, die dag voor het avondeten. Wat een geweldige tijd was dat! We herinneren het ons.”

⁷² Weet u, het moet rond die tijd geweest zijn dat de getuigenissamenkomst aan de gang was. Weet u, deze discipelen, daar op de zee aan het getuigen, het moet in de duisternis van de nacht geweest zijn, ergens in de noordelijke streken daar, dat Satan zich over de heuvel moest hebben bewogen en naar beneden hebben gekeken. Hij keek in die getuigenissamenkomst en hij ontdekte dat ze zonder Hem waren gegaan. Daar was zijn kans.

⁷³ Ziet u, ik denk dat die scène zo ongeveer weer is teruggekeerd, zichzelf heeft herhaald. Zij waren, in het enthousiasme van de opwekking waren ze zonder Hem gegaan. En ik geloof dat dat vaak is wat er met ons vandaag is gebeurd, dat in dit uur van verwarring, en na deze grote opwekking die we hebben meegemaakt. Het is de wereld rondgegaan. In elk land zijn opwekkingsvuren begonnen, en branden ze; grote genezingsdiensten; mensen die de Heilige Geest ontvangen bij de tienduizenden maal duizenden. En in het enthousiasme ervan, zoals die discipelen, die getuigden van wat Hij heeft gedaan: “en, o, we hebben Hem *dit* zien doen en we hebben Hem *dat* zien doen.” Ik geloof dat we net als zij zonder Hem zijn weggegaan.

⁷⁴ We zijn afgegaan op hele grote gelegenheden die—die de opwekking heeft aangeboden. We zijn afgegaan op gelegenheden om veel geld te verdienen, de kerken, grotere gebouwen te bouwen, hele grote plaatsen van miljoenen dollars, grote scholen, onderwijssystemen, en onze denominatie te laten groeien. En dan, onze communisme programma's te hebben, anticommunisme, dat is het enige waar we het vandaag over kunnen hebben. En als eerste, weet u: Satan heeft ons gezien met onze anticommunisme programma's, met onze grote denominationele programma's, en met onze “miljoen meer” enzovoort, zoals men heeft.

⁷⁵ En we zijn weggegaan zonder de ouderwetse gebedsbijeenkomsten en de doop van de Heilige Geest die terug is gekomen, tot het vuur op een laag pitje is gaan branden. U kunt het uitroepen, en proberen mensen naar het altaar te krijgen, en ze lopen er gewoon naartoe alsof ze bijna dood waren, zien ertegen op om te komen. En predikers dan vragen om met ze te komen bidden: “O, waarom heeft hij mij gevraagd?” En ze komen daar en, u kunt ze nauwelijks krijgen. En ze staan daar alleen maar een paar minuten, kijken u aan, en gaan weer op hun stoel zitten. Voor mij is het vuur uitgegaan! Er is iets gebeurd. Luister! Wat wij nodig hebben is een opwekking, zodat zondaars, die naar Christus kijken, zich bekeren, naar het altaar rennen met hun handen omhoog, schreeuwend om genade, en

de hele gemeente in vuur en vlam staat, met de heerlijkheid van God.

⁷⁶ Ons enthousiasme, voor mogelijkheden, om onze denominaties te doen groeien— we hebben grotere scholen gebouwd om onze predikers op te leiden en sturen ze verder van God af dan ze in het begin waren. God wordt niet gekend door onderwijs. Hij wordt niet gekend door theologie. God wordt gekend door geloof. U kunt God niet uitleggen. Hij staat boven uitlegging.

⁷⁷ Kijk wat het heeft gedaan, wij Pinkstermensen die vroeger van Pinksteren waren. Onze vrouwen hebben hun haar afgeknipt, en hebben make-up aan. Onze mannen laten het toe. Onze predikers laten het toe. Ze zijn bang om er iets over te zeggen. De kerk zal ze eruit gooien als ze dat doen. O, als we geen schoonmaakbeurt nodig hebben van de kansel helemaal tot aan de kelder. Het is een schande. Het is schandalig.

⁷⁸ Een man kwam onlangs naar me toe en zei: “Broeder Branham, de mensen houden van u.” Maar, zei: “U kaffert ze altijd uit, kaffert die vrouwen uit over kort haar te hebben en dat soort dingen.”

Ik zei: “De Bijbel zei dat het een schande voor haar was om dat te hebben.”

⁷⁹ Ze onteert haar man wanneer ze het doet. En het is absoluut een teken dat u van God bent afgeweken. Bedenk: in Simsons geval was lang haar een Nazireeërteken, dat hij van de wereld was weggegaan naar het Woord van God. En wanneer u uw haar afknipt, vrouwen, ontkent u dat u het Nazireeërteken bent. U bent naar Hollywood gegaan in plaats van terug naar de Bijbel. De Bijbel zei: “Laat ze ongeschoren zijn.” Ziet u, het is een schande—en de predikers zeggen er niets over.

⁸⁰ Deze man zei tegen mij: “Waarom laat u die vrouwen niet met rust?” Zei: “Zij beschouwen u als een profeet.”

Ik zei: “Ik heb nooit gezegd dat ik een profeet was.”

⁸¹ Zei: “Ze beschouwen u als dat. Leer ze hoe geestelijke gaven te ontvangen en iets te doen. U behoort ze grote dingen te leren, grootse dingen.”

⁸² Ik zei: “Hoe kan ik ze algebra leren als ze niet eens hun abc's willen leren, hoe er waardig mee te leven? Hoe gaat u het doen? Ja, ga naar het eerste toe.”

⁸³ Jaar na jaar, het land doorkruisend, en het wordt alsmaar erger. Er is ergens iets mis; 't is niet met het Woord. Geen wonder dat we geen opwekkingsvuren brandend kunnen hebben. We hebben een schoonmaakbeurt nodig. God zal dat nooit doen totdat we weer terugkomen. We hebben een schoonmaakbeurt nodig.

⁸⁴ En u man, u uw vrouw zoiets laten doen, korte broeken dragen! Dat zijn geen Methodisten, Baptisten. Dat zijn Pinkstermensen, jawel: “Een vorm van godsvrucht, Laodicea-gemeentetijdperk, lauw,” Pinksteren van naam, dat is alles. Pinksteren is niet een naam, het is een ervaring, van de doop met de Heilige Geest, dat de mensen reinigt. Geen wonder dat we geen grote genezingsdiensten en zo kunnen hebben, er is iets dat ergens fout is gegaan. Het is Satan, die ons daar weg zag proberen te . . .

⁸⁵ “Wel, zeggen we er iets van, zullen ze hun lidmaatschap veranderen.”

⁸⁶ Bedenk dat u Christenen niet vertroetelt. Christenen zijn ruig. Zij zijn mannen en vrouwen van God die voor God staan ongeacht wat anderen ook te zeggen hebben. U hoeft ze niet te smeken en ze te overtuigen en ze te parfumeren en ze als baby te koesteren. Dat zijn broeikas-, hybrideplanten; het is helemaal niets waard. Ze zullen nooit wat voortbrengen.

⁸⁷ Doet me denken, als een . . . Het is binnenkort nesttijd. Ik zag kleine vogeltjes vandaag, daar, kleine mussen die het stro in hun nesten stopten. Het zal niet lang duren tot ze zich nestelen, hun kleine eieren laten uitbroeden. Weet u, een klein vogeltje kan een nest eieren hebben, en ze kan op dat nest eieren zitten, en ze draait ze om om de paar minuten; neemt haar kleine pootjes en draait ze om en zit daar. Nu, als ze de eieren koud laat worden, nadat ze eenmaal zijn opgewarmd, komen ze niet uit. En zij vliegt gewoon weg en pakt een mondvol voedsel en gaat meteen weer op ze.

⁸⁸ En weet u, die oude moedervogel, ze kan daar op die eieren zitten en ze om de twee minuten omdraaien, en niet . . . zelfs opofferen en vasten tot ze zo armzalig is dat ze niet meer van het nest af kan. Maar tenzij dan die moedervogel in contact is geweest met de mannetjesvogel, komen die eieren niet uit. Maakt niet uit wat, hoezeer u ze vertroetelt, ze zullen niet uitkomen. Ze zullen daar in het nest liggen en rotten.

⁸⁹ En als er ooit een tijd was dat Pinksteren bij de Man, Jezus Christus, zou moeten komen; want we krijgen niets dan een nest vol rotte eieren, die het geloof verloochenen, naar de Oecumenische Raad gaan en het grootse dingen noemen om naast de paus te zitten en zeggen “dat het geestelijk is.” Wat is er in ’s hemelsnaam aan de hand, u Pinkstergelovigen? Weet u niet dat de Bijbel ervan sprak dat die dingen zouden gebeuren? En we schreeuwen omdat de Methodisten en Baptisten binnenkomen en dan al deze andere dingen zo. Beseft u niet dat wanneer de slapende maagd olie kwam kopen, dat dat het uur was dat de Bruidegom kwam? En ze kregen de olie niet! Weet u, de opname zal zo geheim komen en weggaan een dezer tijden dat u niet eens

zult weten dat het gebeurt. Het zal voorbij zijn en u zult zich afvragen wat er gebeurd is.

⁹⁰ Zoals Johannes op de aarde kwam. En zij zeiden tegen Hem, zeiden: “Wel, de Bijbel zei dat Elias eerst moest komen.” Hij zei: “Hij is al gekomen en u wist het niet.”

⁹¹ Zo zal het zijn op een dag zullen ze zeggen: “Ik dacht dat dít voor de verdrukkingsperiode moest gebeuren. Ik dacht dat de opname moest plaatsvinden.” De woorden zouden terug kunnen komen: “Het is al gebeurd en u wist het niet.” Mm-hm. Het kan later zijn dan u denkt. O, wordt wakker, gemeente! Ik kan daar beter mee ophouden; ik kwam hier nooit voor doctrine— ik dacht gewoon dat ik dat er even bij zou zetten, gewoon zodat u dat erbij kon hebben.

⁹² Denk eraan, broeder, Satan heeft deze grote programma's gezien, de ene kerk die de andere probeert te overtreffen, de ene denominatie die de andere probeert te overtreffen, al de ongeletterdheid eruit wiedend en ze een psychologische test moeten geven— een psycholoog een man moeten laten testen voordat hij in de zendingsvelden gaat. Pinksteren! Nee, dat—dat zijn niet de Presbyterianen, dat is Pinksteren. Een psychische test wordt vereist van een bepaalde groep Pinkstermensen, grote groep, voordat de zendingen het veld in mogen.

⁹³ Wat als zij zo'n test hadden? Zij kregen een test. Het was een Pinkstertest in het begin, toen ze in de bovenzaal wachtten tot er vuur van omhoog kwam en de kracht van God. Dat was de test.

⁹⁴ Niet een of andere wereldse, halfdronken psycholoog die daar staat en het verstand, als u een beetje opgewonden bent, of iets, te laten zeggen: “U bent heel, helemaal van slag.” Terwijl het absoluut bewijst dat een man die extreem geestelijk is, nerveus is; hij moet in die toestand zijn om erin te komen. Dus daar hebt u het, ziet u, en gewoon in de war sturen wat God al jaren heeft geprobeerd te doen en komen gelijk weer aanzetten met hun programma's en hun geweldige . . .

⁹⁵ Zij zijn enthousiast, wanneer ze een heleboel mensen bij elkaar vergaderd zien; zeggen ze: “Als ik ze allemaal Assembly-leden kon maken! Als ik ze allemaal Eenheidsmensen kon maken! Als ik ze allemaal Methodist kon maken!” De Methodist probeert ze allemaal Methodist te maken, de Baptist probeert ze allen Baptisten te maken, de Pinkstermensen allemaal Pinkstermensen! O, u kunt er niets aan doen; God heeft die verordineerd vanaf de grondlegging van de wereld. Wij moeten het Evangelie prediken. Dat is alles. Maar onze grote programma's, we zijn weggegaan zonder dat Vuur. We zijn weggegaan en hebben onszelf een zelfgemaakt vuur gemaakt, als het ware.

⁹⁶ En ons communisme; nu zijn we zo bang: communisme is ingetreden. “Wat gaat er gebeuren?” Maar weet u, de grote zaak is niet communisme. Laat mij u dat nu zeggen: ik ben niet bang voor communisme.

⁹⁷ Maar waar ik bang voor ben, u Pinksternen: dat deze Oecumenische Raad u zal pakken. Dat is de zaak. Het zal het merkteken van het beest vormen en u zult erin moeten gaan. Omdat u een organisatie bent: u moet erin of eruit komen. Dat is de zaak, en ieder goed, verstandig, geestelijk mens wéét dat. Wij hebben weer een op-de-zee-getuigenis nodig; we bemerken het nu. Een onze Pinksternen slikken het gewoon helemaal in: “Wat een geweldige zaak zal het zijn!” Wanneer Methodist, Presbyteriaan, Lutheraan, Church of Christ en Pinksternen, u zult uw grote apostolische leer moeten verloochenen, om erin te zijn. Zij zullen hetzelfde moeten doen. U zult er niets in te brengen hebben. Het sluit zich allemaal aaneen met Rome, gewoon precies wat er bewezen is. De Schrift zei het.

⁹⁸ Wat is er aan de hand met de predikers die deze dingen in deze toestand laten komen, zonder de mensen te waarschuwen? God zal het van hun handen afeisen. Juist in deze tijd van problemen, zaten ze in de problemen, zij. Het communisme niet dat opkomt; het is de Oecumenische Raad die de hele troep zal opslokken. En onthoud, wanneer u zegt: “Zal het niet. . .” Gebeurt het, dan is het te laat. U hebt het merkteken van het beest dan al genomen. U behoort er dan toe.

⁹⁹ U kunt er beter nu het kan nú bij vandaan komen, ja meneer, verzegeld worden in het Koninkrijk van God. Het lichaam van Christus is het mystieke lichaam van Christus, dat erin gedoopt is door de Heilige Geest; niet erin aangesteld, erin opgenomen, erin gepraat, er met tongen in gesproken, erin gejuicht. U bent erin geboren, door de Heilige Geest. Dat is juist. Zeker.

¹⁰⁰ Nu, we bemerken deze dingen: problemen komen plots op. O, de duivel keek erheen en zei: “Aha, ze zijn in een opwelling verzeild geraakt, ze springen daar maar op en neer en juichen, hebben een grootse tijd. Weet u wat, nu is het mijn tijd om ze tot zinken te brengen. Ik zal ze nu wel krijgen.”

¹⁰¹ Dus hij verhief zich over de heuvel en begon zijn giftige adem uit te blazen, pff: “Dagen van wonderen zijn voorbij. Per slot van rekening geloof ik dat deze mensen gewoon nerveus zijn. Ik denk dat ze een—een—een verstandelijke test moeten hebben voordat ze naar de buitenlandse zendingsgebieden trekken.” Pinksternen! Aha. Zie zijn giftige adem die het Woord doodt: “O, ik denk dat het iets anders is; ik—ik geloof dat het. . .” Ziet u, gaan direct terug zoals al de andere denominaties deden, dat is precies de weg die ze bewandelen. Ze zullen. . . het doodt het. Precies het uur dat u het organiseert, dat doodt het. Het is altijd zo geweest. Het zal het altijd. Het zal nooit weer

opstaan. Het is nooit in de geschiedenis voorgekomen. In—in dit Laodicea-gemeentetijdperk stond Christus aan de buitenkant van de gemeente aan het kloppen, proberend binnen te komen. En ze kunnen het gewoon niet uitstaan. Ze kunnen er niet naar luisteren. Nu bemerken we, het uur waarin wij leven, dat moeite is ingetreden.

¹⁰² En dan beginnen we erachter te komen dat wonderen niet meer gebeuren zoals vroeger. De zieken gaan ziek naar huis. Het komt niet door God. Het komt door het gebrek aan de opwekking onder de mensen. Er is geen opwekking. Ze—ze zitten en luisteren; gaan naar huis, zeggen: “Wel, ik geloof dat dat wel aardig goed was. Hm-hm.” Ziet u, er is niet die ijver. Er is niet datgene in de mensen dat er zou moeten zijn.

¹⁰³ Ik herinner me vijftien jaar geleden hier in Arkansas, toen ik een kleine samenkomst daar had in Jonesboro, toen ongeveer veertigduizend mensen deze samenkomst bij probeerden te wonen, er kwamen, in een stad van ongeveer vijftienduizend. En ze lagen onder katoen vrachtwagens en alles meer en hielden kranten over hun zieke kinderen, alleen maar om binnen te komen. Ze zaten in hun stoelen en zouden niet weggaan, dag en nacht, en lieten hun geliefden een hamburger gaan halen en een—een fles frisdrank; en bleven daar, dag in en dag uit, dag in en dag uit. Hun harten stonden in vuur en vlam. Slechts het minste geringste wat God deed, het zette hen in vuur en vlam. En honderden van hen kwamen binnen.

¹⁰⁴ Hij is nog steeds dezelfde God vanavond Die Hij vijftien jaar geleden was. Hij is nog steeds dezelfde God vanavond Die Hij was toen Hij de hemelen en aarde schiep.

¹⁰⁵ Maar wat is het? Wij raakten allemaal enthousiast en wilden onze organisaties opbouwen, wilden *dit* opbouwen en *dit* bouwen en iets groots en glimmends maken, ons vergelijken met de burens, met de Methodisten, met de Baptisten, met de Presbyterianen. U bent niet van hen. Nee, dat bent u niet. Het zijn denominatiemensen, wat in orde is, niets tegen hen. Er zijn genoeg goede Christenen onder hen, maar u behoort u niet in te laten in die ongelovige groepen. “Mensen die de kracht ervan ontkennen,” u hoort niet hun zijde te kiezen.

¹⁰⁶ Weet u, het probleem ervan is, u probeert Hollywood in de gemeente te krijgen. Wat u moet proberen te doen is om Hollywood uit de gemeente te krijgen. Ziet u? U probeert uw gebouw zo mooi te maken, u probeert uw denominatie zo groot te maken, tot het de aandacht van de mensen zal trekken. Wij kunnen niet naar hun kant toe gaan. Wij moeten ze aan onze kant hebben. Alles dat blinkt; bedenk: Hollywood schittert met wereldsgezindheid terwijl het Evangelie gloeit in nederigheid. Er is nogal een verschil tussen schitteren en gloeien. Het Evangelie gloeit in nederigheid en zachtmoedigheid en nederigheid, en

kracht. Terwijl Hollywood schittert en iedereen hoera aan het roepen en aan het schreeuwen en ernaartoe gaan. Ziet u? Dat hebben we niet nodig.

¹⁰⁷ Wij willen zo'n licht leven. Hij zei: "Gij zijt het zout der aarde." "Als het zout zijn smaak heeft verloren," dat is zijn kracht in het Evangelie. We zouden iets moeten hebben dat in onze gemeenten beweegt zodat Methodisten, Baptisten, Presbyterianen en allen van hen ernaar verlangen zouden om te komen. We zouden zo zoutend moeten zijn! Zout maakt dorstig, creëert een dorst. Zout is de smaakmaker als het contact maakt. Er moet contact mee worden gemaakt.

¹⁰⁸ En wij ontdekken dat onze geweldige opwellingen zich proberen te vergelijken met de Methodisten en de Baptisten met grote gebouwen en grote plaatsen en fijn opgeleide mensen en grotere scholen en grotere hogescholen en dergelijke allemaal. We zijn in een opwelling op drift geraakt, en hier zijn de problemen komen opzetten.

¹⁰⁹ En de geestelijke gezindte kijkt rond en zegt: "Hier, wacht hier eens even, zullen we allen die Oecumenische Raad moeten aannemen? Zal onze hele groep erin gaan?" Zeker gaat u er. Dat klopt. Kijkt u maar en zie of u het niet doet. De Bijbel zei dat u dat zou, precies, en dat Christus aan de buitenkant zou zijn. De maan verduisterde zichzelf laatst voordat de paus (de eerste die ooit naar Rome ging) en toonde u een teken aan de hemelen. Onvoorspeld, het gebeurde. Hoe de Here dingen doet in deze tijd, wonderlijk!

¹¹⁰ Dan, in dit grote uur van duisternis, toen ze daar waren, kwamen de winden opzetten. Alle hoop op overleving was vervlogen. Wat gaat u nu doen als uw denominatie de Oecumenische Raad ingaat? Wat gaat er dan gebeuren met al onze grote dingen die we hier op aarde hebben gebouwd, de laatste hoop vervlogen?

¹¹¹ Maar weet u, toen ze op het punt stonden te schreeuwen en alle hoop vervlogen was, ze konden niet gered worden; en plotseling zagen ze Hem over het water komen lopen. In het uur van duisternis kwam Hij binnenwandelen.

¹¹² Weet u wat? Toen Hij hen verliet, wist Hij dat dat ging gebeuren, dus beklom Hij de hoogste heuvel die er was in het land. Hoe hogerop je gaat, hoe verder je kunt zien. En Hij klom omhoog zodat Hij hen kon zien, weet u.

¹¹³ En Hij wist dat dit eraan zou komen. Hij voorspelde dat deze dag hier zou zijn. "Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn in de komst van de Zoon des mensen wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt." Dan moet de Zoon geopenbaard worden. Dit goddeloze en overspelige geslacht zal naar een teken zoeken. Het zal een teken hebben. Het zal het verwerpen zoals

ze toen deden, maar het zal het teken van de opstanding zijn. Hij leeft nog, en doet zoals Hij deed.

114 We ontdekken dat in dit grote uur—die discipelen allemaal in nood—dat Hij omhoogklom zodat Hij ze kon zien. Hij zat daar op een heuvel en hield ze in het oog.

115 En nu beklom Hij deze keer geen berg, maar Hij klom vanuit het graf, klom door de lucht, voorbij de maan, sterren, tot Hij zo hoog ging tot Hij naar beneden moet kijken om de hemel te zien. En daar zit Hij in de hoogte. Nu, Zijn oog is op de mus en ik weet dat Hij op ons let. Hij houdt ons in het oog.

116 En hier in dit uur van duisternis, wanneer de kerken allemaal in grote programma's zijn gegaan en ze *dit* programma hebben en *dat* programma, allemaal volgeprogrammeerd zoals de rest van de kerken het zijn, de denominaties. En wat is er gebeurd? In het uur van duisternis, wanneer de echte geestelijk vervulde mensen zich afvragen: “Wat gaat er gebeuren? Kijk naar mijn kinderen!” De man zegt: “Kijk naar mijn vrouw! Kijk *hier* eens naar!”

117 En ze laten de zondag-, of de gebedsbijeenkomst op woensdagavond vroeg uit zodat ze naar *We Love Lucy* of iets dergelijks kunnen gaan kijken op de televisie. “Liefhebbers van de wereld meer dan liefhebbers van God.” Gedragen zich zoals zij.

118 Ik zei laatst tegen een dame, ze was zo strak gekleed, in haar jurk. Ik zei: “Zuster, die jurk is te strak. Het klinkt misschien niet goed dat ik u dat zeg, maar zo is het. U bent een Christen en u zou een struikelblok zijn.”

119 Ze zei: “Wel, broeder Branham, weet u wat?” Ze zei: “Dit is de enige soort die ze maken.”

120 Ik zei: “Ze verkopen nog steeds textielgoederen en ze hebben naaimachines. Er is geen excuus.” Ja.

121 Luister, laat me u iets vertellen, mijn dierbare vriend. Niet om op u te hakken. Nee meneer. Ik probeer u uit de kwelling te houden. Zolang die geest in u zit, gaat u het doen. Dat is juist. U moet eruit geboren worden. Nu, u mag het zelf weten wat betreft die opmerking, maar laat me u iets zeggen, zie: “Wat uw hart is, daar is ook uw schat.”

122 Laat me u vertellen. U mag zo rein als een lelie zijn voor uw man, en u mag net zo zuiver als een lelie zijn, jong meisje, voor uw vriend, maar op een dag zal God u laten verantwoorden voor het plegen van overspel. U bent schuldig wanneer u zich zo kleedt. Jezus zei: “Wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft al in zijn hart overspel met haar gepleegd.” En wanneer die man zich moet verantwoorden, die zondaar, voor naar u te kijken, voor het plegen van overspel, wie heeft het hem voorgelegd? Denk er eens over na. U Pinkstervrouwen, schaam u! Ziet u? Schaam u!

123 Ik hou van u, dat is de reden dat ik dat zeg. Liefde is corrigerend.

124 We zitten in een grote opwelling, een grote kledij-opwelling. Het is net als, en naar het modevoorbeeld van de wereld. Hij zei: "Heb de wereld niet lief noch de dingen van de wereld; als u dat doet, is de liefde van God niet eens in u," het maakt me niet uit hoeveel u in tongen spreekt, op en neer springt, danst, het haar afknipt, zulke jurken draagt. En u mannen het toelaten. Uw eigen vruchten zeggen u waar u bent. Zo is het precies. Geen wonder dat we in zo'n chaos verkeren, en de winden van het communisme, de winden van kerkelijkheid, de winden van de oecumenische organisatie!

125 Het is een—het is een tijd van lid worden, een tijd van verenigen. De vakbonden zijn bezig met arbeid te verenigen, maken er ophef over. De landen hebben de—de Verenigde Naties, ze verenigen zich. De kerken verenigen zich. Wat laat het allemaal zien? Het laat zien dat Christus en de Bruid op het punt staan zich te verenigen. Daar spreekt het over. Al deze schaduwen van dingen laten zien dat het positieve komt. Let nu op terwijl we sluiten, want ik maak het te laat.

126 En nu, let op: in dat grote uur, toen alle hoop op overleven vervlogen was, zagen ze Iemand over het water aan komen lopen, naar hen toelopend. En wat er, het treurige deel, luister aandachtig, het enige wat hen kon helpen, daar waren ze bang voor. Zij zeiden: "Het ziet er als een spooksel uit. Het zou wel, weet u, een geest kunnen zijn."

127 Als dat niet weer gebeurd is! Ze zijn er bang voor. Ze zijn bang voor waarzeggerij, ze zijn bang voor een of andere duivelse macht; toen Jezus zei dat het in deze dag zou gebeuren. Het enige wat hen kán helpen is Jezus Christus. Niet een andere denominatie, niet dat ze allemaal samengaan; dat zal het alleen maar erger dan ooit maken. Het enige wat u kan helpen is Jezus Christus.

128 En toen Hij beloofde in de laatste dagen terug te keren, in deze vorm, en dit te doen, en beloofde (net als voordat de beloofde zoon naar Abraham terugkeerde, het eerste zaad) zou het koninklijke zaad van Abraham, zei Jezus, hetzelfde zien. Vóór de beloofde Zoon zou God Zich in vlees manifesteren en precies zo doen als Jezus deed, zoals Hij zei dat Hij zou doen, precies zoals gezegd werd dat het zou worden gedaan in de laatste dagen. En hier, al die beloften, die we bij tientallen hier voor u neer zouden kunnen leggen, dat dit hoort plaats te vinden.

129 En de kerken, die er met uitgestrekte armen behoorden te zijn om het te ontvangen: "Daar ben ik een beetje bang voor. Het behoort niet tot onze groep, ziet u." En ze zijn er bang voor. Het enige dat hen tot Christus kan brengen, is Christus Zelf, en ze zijn bang dat het eng is. "O, ik weet het niet. Dat zou geestachtig

kunnen zijn, ziet u. En dat weet ik niet.” Bang voor het enige dat hen kan helpen.

¹³⁰ En in dat donkere uur van benauwdheid, die uitverkoren gemeente, die groep die daar zit, bang dat het spookachtig zou kunnen zijn, ze wilden er niets mee te maken hebben. Toen kwam die lieflijke stem: “Wees niet bevreesd. Ik ben het.”

¹³¹ Hij is het Woord, of niet? Hij verandert nooit, om het Woord te zijn. Nu, kunt u het Woord vanavond niet horen zeggen: “Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer. Wees niet bang; Ik ben het”?

Laten we onze hoofden buigen.

¹³² Hemelse Vader, de—de avond is heet. De uren zijn donker; hoe dat het Vuur van het altaar is gegaan. U leest nog na over het veld. U zei: “Het Koninkrijk is gelijk een man die een net nam en naar de zee ging, het erin wierp en toen hij het eruit haalde; het Koninkrijk was als dat.” Here God, op een dag, die laatste vis die in dat water is! U zei: “Zij namen alle soorten.” Dat Evangelienet vangt alle soorten; het ving schildpadden, rivierkreeft, spinnen, slangen, aasetende vis. We weten niet wat het vangt, maar er zat daar wat vis bij waar U naar zocht. U bent degene die de Rechter is. Maar we beseffen gauw dat de schildpad, de rivierkreeft en allen weer snel teruggaan naar de modderpoel, terug naar de wateren. Maar op een dag zal die laatste vis, die voorverordineerd is, voorbestemd om te komen, dat laatste deel van het lichaam, uit dat meer worden getrokken.

¹³³ U wierp een net uit in de dagen van Luther, en Wesley, Alexander Campbell, John Smith, Calvin, Knox, Finney, Sankey, enzovoort; in het Pinkstertijdperk, de dagen van F.F. Bosworth en Frochman, die grote mannen. U gooide netten uit, de dagen van Billy Sunday, verder door het tijdperk heen.

¹³⁴ En nu kamt U nog steeds door de zee. Zit er een van hen hier vanavond, Here? Als dat zo is, mogen ze zijn zoals die kleine vrouw bij de bron. Zelfs in haar prostitutie-toestand herkende ze nog dat U de Messias was. Ze zag dat teken. Dat was het. Ze zei: “Ik bemerk dat U een profeet bent.” Ze had geen idee dat het Messias kon zijn. Ze zei: “Wij kijken uit naar een Messias,” met andere woorden. “Wij weten dat wanneer de Messias komt, Hij ons deze dingen zal vertellen.” En U zei: “Ik ben Hem.” Dat was het.

¹³⁵ Nu, vanavond, Here, laat hen zien dat “Ik het ben; wees niet bevreesd. Het is Mijn belofte.” Genees de zieken, Here, red de verlorenen, vul degenen die leeg zijn.

¹³⁶ Mogen wij vanavond weggaan en zeggen in onze harten als wij weggaan zoals zij die van Emmaüs kwamen: “Brandden onze harten niet in ons, terwijl Hij ons vanavond in het gebouw bediende, Zijn goddelijke tegenwoordigheid!” Hoe ze wisten dat U het was: zij nodigden U naar binnen en hun ogen

kwamen open. Moge een ieder van ons U vanavond naar binnen uitnodigen. Als we het niet begrijpen, mogen we U hoe dan ook naar binnen uitnodigen. Dat is de enige manier waarop U Uzelf kunt openbaren.

¹³⁷ En we bemerken, de manier waarop U Uzelf openbaarde ná Uw opstanding: U deed iets op dezelfde manier als U deed vóór Uw kruisiging. Kom nu vanavond, Here; U zei dat U “Dezelfde was gisteren, vandaag en voor immer.” Doe opnieuw, voor ons, zoals U deed in de dagen toen U hier in vlees stond op de aarde. We zullen licht van hart naar huis gaan zoals zij. In Jezus’ Naam bidden we. Amen.

¹³⁸ Nu in de dienst vanavond, ik weet dat het erg warm is, en we hebben twintig minuten om op tijd eruit te komen. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Ik ben . . .

¹³⁹ Ik kan de dingen die ik doe niet tegenhouden of verhinderen. Ik word gedreven door iets, ben het altijd al geweest, heel mijn leven lang, en het is altijd juist geweest. Het heeft me nooit iets verteld dan wat er in de Bijbel stond. Ik kan het niet stoppen. Ik kan er niets aan doen. Het doet het gewoon toch. En ik ben er zeker van dat als ik gehoorzaam ben, er iemand is die het nodig heeft. En ik zal getrouw zijn. En op die dag wil ik, zoals de grote Paulus zei: “Niemand's bloed is aan mijn hand.” Nee nee. Ik—ik wil u de waarheid vertellen. Niet zoals ik . . . Ik heb u lief.

¹⁴⁰ En als u een kleine jongen had . . . Nu, denk eraan, dame, u die ik een tijdje geleden een standje gaf, u zusters met afgeknipt haar en dergelijke. Als ik . . . Als u een kleine jongen had die op straat zat en u zei: “Junior, lieverd, je kunt maar beter binnenkomen, lieverd. Het zou kunnen zijn, ik weet het niet, ze zullen waarschijnlijk om je heen rijden.” U houdt niet van dat kind. Dat is waar. U zult daar naar buiten gaan en hem een flink pak rammel geven of zorgen dat hij binnenkomt. Dat is juist. U houdt van hem.

¹⁴¹ Zo is het met het Evangelie. God houdt van u. “En degenen die Hij liefheeft, kastijdt Hij, en berispt Hij, elk kind dat tot Hem komt.” Als u niet tegen kastijding kunt—gaat u weg en wordt u er boos over— dan bent u onwettige kinderen, bent u niet de kinderen van God. Dus onthoud gewoon: het is gewoon de Schrift.

¹⁴² Nu, een woord van Hem—één woord zal meer betekenen dan ik kon zeggen, een miljoen levens lang. Hij is het. We kennen Zijn belofte. We weten wat Hij beloofd heeft te doen. Nu, ik weet niet of . . . heeft . . . we zullen, van de . . .

¹⁴³ Heeft hij weer kaarten uitgedeeld? Heb jij vandaag kaarten uitgedeeld? Wat was het? J, goed. Goed, om tijd te besparen, laten we gewoon vanaf nummer één beginnen. Nu, ze zitten waarschijnlijk overal rond het gebouw. J nummer één.

144 En nu, we hebben ze wat verspreid. We begonnen vanaf, de ene keer vanaf *deze*, een andere keer, sommigen her en der en zo, maar we hebben ze hier verspreid liggen. Maar ieder persoon die binnenkomt, elke dag, heeft een kans om in de rij naar voren te komen. Dat betekent niet, omdat u hier bent . . .

145 Hoeveel weten, in deze samenkomst, dat er bijna twee keer zoveel genezen zijn in het publiek als dat er hier voor genezen werden? Zeker, u weet het. Ziet u, een gebedskaart is gewoonweg de mensen hier voor te krijgen, de Heilige Geest onder hen te krijgen, zoals u gewend bent om dat te doen. We hoeven het nu niet eens te hebben. We kunnen de gebedskaarten achterwege laten.

146 Net zoals we gisteravond deden; we hebben gisteravond geen gebedskaarten gehad. De Heilige Geest ging uit onder hen die geen gebedskaarten hadden. En ik zag vele dingen waar ik niets over zei, want ik wist niet of het zo was of niet. Het bleef nog donker over hen en ik liet het gewoon met rust. Ik wist niet . . . Het zou niet helpen om ze op te roepen. Wat Hij ook zegt is juist, dus luister naar wat Hij zegt.

147 Nu, zei je dat dat J was? J, nummer één? J nummer één. Wie heeft de gebedskaart? Steek uw hand op. Je moet je vergissen, zoon; het moet een . . . O, het spijt me. O, helemaal achteraan tegen de muur achterin. Kom hier naar voren, dame. Zij—zij brengen deze kaarten hier nu gewoon heen, de jongen, broeder Borders of Billy, één, soms allebei, mengen die kaarten voor u, en geven u dan uw kaart, wat u maar wilt. We weten het niet, ze zijn gewoon . . . *Deze* krijgt misschien nummer vijf en *die* nummer zeven, *deze* nummer vijftien en *die* vijftennegentig en, we weten het niet. En dan, bovendien, wanneer ik kom, waar het maar op mijn hart ligt, ik roep gewoon van daar af, ongeacht waar het is. Ik . . . Als ik zeg . . . Soms tel ik hoeveel er in een rij zijn, en verdeel het door degenen op deze rij en krijg een antwoord. Ziet u? En dan, als ik dat niet doe, nou, ga ik gewoon . . . wat als eerste in me opkomt, roep ik dat.

148 Nummer één. J nummer twee. Nummer twee, nummer drie, nummer vier, nummer vijf, nummer zes, zeven, acht, negen, tien, laat ze maar komen, even zien. Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien. Dat is goed. Zo ja, kom maar . . . Wacht, één ging de andere kant op. Ik was . . . Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen. Dat klopt. Nu, hier, hier is het, tien. Goed.

149 Elf, twaalf, dertien, veertien, vijftien. Dat zijn er vijf meer. Een, twee, drie, vier, vijf. Goed, dat is goed.

150 Zestien, zeventien, achttien, negentien, twintig. Een, twee, drie, vier. Ik zie er maar vier. Twintig, heeft twintig gereageerd? Goed. Nu, we willen er niet te veel tegelijk laten staan. Nu, als

we met dezen klaarkomen en het is vroeg genoeg, zullen we voor een paar meer gaan. We roepen niet . . . Misschien dat we . . .

¹⁵¹ Laten we er een paar meer proberen. Laten we vijf meer proberen. Eenentwintig tot vijftwintig, in de J's, laat hen staan, als u wilt. Eenentwintig tot en met vijftwintig. Een, twee, drie, helemaal achteraan, vier. Een, twee, drie, vier, dat is vijf. Goed, nu, laten we daar maar stoppen. Er zijn er vijftwintig in de rij, en ze—ze vormen hier een rij.

¹⁵² Nu, ik ga u één gunst vragen. Zult u mij uw onverdeelde . . . God uw onverdeelde aandacht geven, voor de komende vijftien, zestien minuten. Wilt u dat doen? En wilt u dit doen: stel uw hart open? Nu, onthoud wat ik heb gezegd. Laat het niet over uw rug gaan als water dat op de rug van een eend valt zoals het oude gezegde luidt. Doe dat niet. Overweeg dit.

¹⁵³ Als ik u iets vertel dat niet in de Schrift staat, en een belofte voor het uur, bent u verplicht om de manager hier te zien en me erover te komen vertellen. Dat is juist. Ik—ik onderwijs niets dan wat in het Woord staat. En als ik pal bij dat Woord blijf, en als ik zeg dat het zo is, en God . . . het in de Bijbel staat. Als de Engel des Heren mij iets zou vertellen dat niet in de Bijbel stond, zou het niet de Engel des Heren zijn. Dat is juist. Hij heeft me nooit één keer iets verteld dan wat in dat Woord stond, en u getuigt er mij van. Hij heeft nooit één ding gezegd, uit de honderden duizenden en duizenden en, de talen van de wereld, heeft Hij ooit één keer iets verkeerd gezegd, of iets gezegd dat niet uitkwam.

¹⁵⁴ Luister. Vraag het de manager en hen hier. Dit wat u allen hier ziet, is de amateur-kant daarvan. Is dat juist, broeders? [De broeders zeggen: “Juist.”—Red.] Wel, daarbuiten, en in het privéleven, waar Hij zegt: “Ga naar *deze* plaats toe en zie *dit*. En *dit* zal er gebeuren. En zeg *dit* hier, *hierzo*.” Het is gewoon constant, de hele tijd door, ziet u, jaar in en uit. De mensen in het publiek zien gewoon de—de kleine dingen. Maar nu, als u eerbiedig zult zijn.

¹⁵⁵ Nu, zijn allen in deze gebedsrij die hier staan, onbekenden voor mij? Steek uw hand op als dat zo is. Goed. Hoeveel dáár weten dat ik niets over ú weet? Steek uw hand op. Nu, terwijl. . . Dank u. Het maakt me niet uit waar u bent, of u op het balkon bent, achter tegen de muur, *hierzo*, waar u ook bent. Ik ga . . .

¹⁵⁶ Nu, dit is voor uw bestwil. Dit is voor uw voordeel. Ziet u, dit is voor uw voordeel.

¹⁵⁷ Ik dacht dat dat mijn kleinzoontje was die toen tegen me praatte, maar het was het niet. Ik heb een kleinzoontje hier vanavond ergens binnen, hij is ongeveer zo groot, en ik dacht dat het kleine Paul was. Hij zei altijd dat hij op het podium zou komen staan om voor mij te preken en hij is nog net geen volle twee jaar oud. Ik denk dat die kleine jongen op zoek is naar z'n mama.

158 Dus, bedenk: ik probeer u te helpen. Ik . . . God weet dat. Ik probeer u te helpen, zie. Nu, kijk: ik wil dat u uw voordeel ermee doet als Hij ook onder ons komt.

159 Denk er nu aan: de Persoon van Jezus Christus, Die in het vlees werkt, zoals Hij beloofd heeft dat Hij zou doen ten laatste. Hoeveel weten dat Hij dat beloofde? Net zoals het daar in Sodom was, toen de Engel met Zijn rug gekeerd en de . . . Dat was God. Gelooft u dat dat God was? Hoeveel geloven dat dat God was? [“Amen.”] Natuurlijk was dat zo. De Bijbel zei dat het zo was. En Hij, Jezus verwees ernaar. Nu, let op.

160 Nu, u daar zonder gebedskaart, ik wil dat u iets voor mij doet, waar u ook bent. Nu, onthoud: deze dingen, let erop wanneer het u zegt dat u genezen bent of wat het u zegt te doen. Let op wat het zegt. Als het u alleen iets vertelt, is dat om uw geloof op te bouwen. En dan wanneer uw geloof tot een punt komt, strek u dan gewoon uit en accepteer God. Ik ben het niet, want de hemelse Vader weet . . .

161 Kijk ik hier langs deze rij zie ik niet één persoon die ik ken. Ik kan niet meer dan ongeveer twee of drie mensen in het hele publiek zien die ik ken. En ik weet niet of ik er nu kan zeggen, er één kan tonen. Ik weet dat Edmund Way hier een paar minuten geleden was. Ik dacht dat ik hem zag en ik—ik miste . . .

162 Als ik me niet vergis, zie ik iemand die ik ken: een man en zijn vrouw en een klein meisje genaamd Fritzingler van daar uit Ohio. Is dat . . . bent u broe- . . . dat broeder Fritzingler? U zit zo in een kleine bocht waar . . . Dat zijn broeder en zuster Fritzingler uit Ohio, vrienden van mij.

163 En daarbuiten, daarachter zittend is een . . . ik zie aan de zijkant hier een oude man van bijna tweeënnegentig jaar met de naam William Dauch. Hij en zijn vrouw. Zij is een verpleegster. William Dauch, in Ohio, een zeer persoonlijke vriend van mij. Niet lang geleden had hij—eenennegentig jaar oud—had een volledige hartverlamming, hartaanval, en zijn vrouw belde me op om meteen te komen, hij lag op dat moment op sterven. En op . . .

164 Hij is zo'n boezemvriend voor me geweest. Op weg naar hem toe om hem te zien, was ik bezorgd. En ik stopte en een van mijn wielen raakte uit de juiste stand en was mijn band gewoon aan het slijten, en ik ging naar een Texaco station, nam wat benzine en ze kwamen om ernaar te kijken. En ik keek op en ik zag broeder Dauch, door mijn kerk lopen en mijn hand schudden. Ik zei: “Prijs de Heer.” En ik keek om deze kant op en hier kwam hij de straat af en schudde mijn hand. Ik ging naar hem toe.

165 Ik zag zijn dokter, een jonge Jood, of een man van middelbare leeftijd, Joodse man. En ik zei: “Hoe is het met hem, dokter?”

166 Zei: “Hij heeft niet eens een kans om te vechten.” Zei: “Hij ligt onder de zuurstoftent.” Zei: “Hij zal daar sterven.” Hij zei: “Bedenk, hij is eenennegentig jaar oud.”

Ik zei: “Ja meneer.”

167 Zei: “Het is een volledige hartverlamming. Niets kan gedaan worden.” Zei: “Het is z'n tijd om te gaan.”

168 En ik zei: “Ja meneer. Maar nee, hij gaat niet. Dat is alles.”

169 Ik ging naar binnen, stak mijn hand onder de tent. Ik zei: “Broeder Dauch, kunt u me horen?” Hij keek omhoog naar mij. Nu, eigenlijk, qua naam, is hij een Duitser, D-a-u-g-h, en ik spreek het gewoon uit als Dauch, ziet u. En ik—en ik stak mijn hand onder de tent en ik zei: “Hoort u me, broeder Dauch?”

Hij zei: “Ja.”

Ik zei: “U gaat niet heen. Ik heb het gezien, u gaat niet heen.”

170 Een week nadien, toen ik in mijn kerk stond, wie kwam er aangelopen door de kerk, niemand minder dan broeder Dauch! Ik verliet de samenkomst en ging over de rivier naar een cafetaria om te eten. En toen ik uit m'n auto stapte en de straat opliep, hier kwam broeder Dauch met zijn hand uitgestoken. Die visioenen falen niet.

171 En die man, van eenennegentig jaar oud, en volgt elke samenkomst, was in Californië. Zou u gewoon uw hand willen opsteken, broeder Dauch? Die daar zit, zodat de mensen zullen zien hoe zo'n echte soldaat, nu. Hier, die hierzo zit, ziet u, eenennegentig jaar oud, en volgt elke samenkomst. Wanneer ik in de tabernakel ben, rijdt hij elke dag honderden kilometers om mij een kleine preek te horen prediken en gaat terug. God: “Het zal licht zijn in de avondtijd.”

172 Ik zei, onlangs sprak ik met hem, ik zei: “Wat kan ik voor u doen, broeder Dauch?”

173 “Slechts één verzoek, broeder Branham. Wanneer Hij komt, wil ik met Hem meegaan.”

174 Zei: “Maak u geen zorgen. Dat staat vast. Zeker.” Nu, de man kwam binnen, werd gedoopt, o, kwam binnen en ontving de doop van de Heilige Geest en alles, gewoon een wonderbare dienstknecht van Christus.

175 Nu ga ik iedereen vragen, heel eerbiedig, kijkt u deze kant op en bid.

176 Nu, hoeveel leraren hier weten dat Hij de Hogepriester is, nu op dit moment, Die aangeraakt kan worden door het voelen van onze zwakheden? Wel, als Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, en dezelfde Hogepriester, zou Hij op dezelfde manier handelen. Alleen, Hij, Zijn lichaam is bij de . . . op de troon van God. Hoeveel weten dat? [“Amen.”] Het lichaam van Jezus is op de troon van God. Maar Hij gebruikt ons lichaam om Zich door te manifesteren net zoals Hij beloofd heeft te doen. “De werken die Ik doe, zult u ook.”

Ik ga u vragen om stil te zitten, eerbiedig te zijn, op te letten, te bidden.

177 Nu, hemelse Vader, ik heb geprobeerd zo eerbiedig mogelijk te zijn als ik weet hoe erover. Nu, slechts een woord van U nu, Here, en dan, moge de stille, kleine stem door dit publiek komen en zeggen: "Ik ben het; wees niet bevreesd." Sta het toe, Vader. En ik vertrouw mijzelf aan U toe met de boodschap die vanavond gepredikt is, met Uw Woord, om bevestigd te worden. U hoeft het niet te doen. Maar als U het wel zult doen, of U doet het wel, omdat U het beloofde. Ik bid dat U dit zult toestaan, in Jezus' Naam. Amen.

178 En iedereen heel eerbiedig, gewoon heel eerbiedig. Hoe maakt U het? Nu, ik zal u de Schrift geven, als we verder gaan. Als de Here het doet, ik weet het niet. Maar . . . En ik heb zo gepredikt, ziet u, dat is één soort zalving. Dit is een andere soort zalving. Dat was gewoon als zegening. Dit, slechts één ding, neemt gewoon het leven van u.

179 Nu, de dame staat hier. Ik heb haar nog nooit in mijn leven gezien. Zijn wij onbekenden? Ik geloof dat u een poosje geleden zei dat ik u niet kende. God kent u. Hij kent mij. Weet u dat waarvoor we hier nu staan, we ons voor zullen moeten verantwoorden op de dag des oordeels? [De zuster zegt: "Amen"—Red.] Bent u zich daarvan bewust? U weet dat wat we nu doen, God ons daarboven voor zal laten verantwoorden? Ik zei dat gewoon met een bedoeling. Nu, als de Here Jezus mij zal openbaren wat u doet, wat u in gedachten heeft of zoiets, zou u het geloven? U zou dat moeten geloven, nietwaar? ["Amen."]

180 Zou u het daar geloven, u toehoorders?

181 Nu, we staan precies zoals de vrouw bij de bron en onze Here, een man en een vrouw die elkaar voor hun eerste keer ontmoeten. Ziet u? Hier zijn we, ontmoeten elkaar voor . . . Dat is Johannes het 4e hoofdstuk. Nu, als de Heilige Geest zal zeggen . . . Als u hier bent voor iemand anders, als u ziek bent, als het huiselijke problemen zijn, als het financiële problemen zijn, wat het ook is, ik heb geen idee. Maar Hij wel. Maar, Hij kan de gedachten die in uw hart zijn, onderscheiden. Hij is het Woord. Ik kan het niet. Ik ben een mens. U bent gewoon een beetje nerveus, en dat is de reden dat ik dit doe, ziet u.

182 Dat is een van uw problemen, is nervositeit. Dat is waar. En u hebt ook diabetes, dat is nog iets dat met u verkeerd is. Dat is waar. Complicaties, gewoon vele dingen die verkeerd zijn. Is dat waar? Als dat waar is, steek dan uw hand op. Ziet u? Gelooft u dat Hij u zal genezen? [De zuster zegt: "Ja."—Red.] Ja? Nu, uw nervositeit wordt veroorzaakt door uw leeftijd, ziet u, maar nu, dat zal u allemaal verlaten. En ik geloof dat door geloof we naar Golgotha zullen gaan, een bloedtransfusie zullen hebben.

183 Nu, dat is precies wat Hij deed. Hij vertelde de vrouw bij de bron wat haar probleem was. De hare was te veel mannen. De uwe was wat. . . was geloof ik nervositeit en nog twee of drie dingen die verkeerd met u zijn. Dat is juist, nietwaar? Dat is hetzelfde.

184 Nu, toen Hij bij Simon kwam, vertelde Hij hem wie hij was. Gelooft u dat God mij kan vertellen wat uw naam is? Zou het u meer doen geloven? Zou het? Mevrouw Strong. . . [De zuster zegt: "Stout."—Red.] Stout, zou u geloven? Ga en geloof en u. . . Het is allemaal voorbij. Amen.

185 Kom. Gelooft u? Ik ben ook een onbekende voor u. Ik ken u niet. God kent u wel. Gelooft u dat Hij mij kan openbaren wat uw probleem is? En als Hij dat doet, dan zij de Here God gezegend. Is dat waar? [De zuster zegt: "Ja, dat is waar."—Red.] Nu, u hoeft niet—hoeft niet bezorgd te zijn, ziet u, dat is—dat is Hem, dat u dat voelt. Goed. U lijdt ook aan een nerveuze toestand, geestelijk nerveus, en raakt gemakkelijk van streek. En u lijdt aan een blaaskwaal, iets mis met de lever, en u hebt bloedarmoede. Dat is juist. U hebt iets. . .

186 Er blijft steeds een man hier verschijnen. Gelooft u dat God u kan genezen? [De zuster zegt: "Ja."—Red.] Uw man ook kan genezen, hem gezond kan maken? Denkt u dat de maagkwaal zal verdwijnen en hij weer beter zal zijn? Daar lijdt hij aan. Ga uw handen op hem leggen, zeg hem dat en het zal—het zal hem verlaten.

187 Ik ben een onbekende voor u. De Here Jezus kent ons beiden, nietwaar? Gelooft u dat God u gezond kan maken? Als de Here Jezus mij zal openbaren, hetgeen er. . . dat u. . . dat in uw hart is, gelooft u dan dat Hij u gezond zal maken? U hebt wat problemen gehad. U hebt een—een—een galblaasprobleem om te beginnen. En nog iets, het heeft veroorzaakt dat uw blaas een zweer heeft gekregen, maar dat is wat uw dokter zei. Nu, nog iets is dat ze u daarvoor willen opereren. Zo is dat precies. Is dat niet waar? Nu, gelooft u dat Hij daaraan voorbij kan gaan? Denkt u dat uw geloof in Hem is? Nu, u weet dat ik dat niet ben die dat doet. Gelooft u? Goed dan. Ga, en zoals u gelooft hebt, zo zij het u.

188 We zijn onbekenden voor elkaar neem ik aan. De Here God kent ons beiden. Gelooft u dat Hij in staat is mij de dingen te openbaren die u zouden helpen? [De zuster zegt: "Ja, ik weet het."—Red.] U, u gelooft dat Hij dat zal. ["Zeker."] Ik zeg. . . "Zeker," dat is heel erg goed. Dat is heel erg fijn. Nu, u hebt vele dingen mis met u, zoveel complicaties en dingen en het hoesten zo en u kunt er niet overheen komen. En u bent heel nerveus. En—en dat, dat klopt.

189 Dan hebt u een last op uw hart, en die last is voor iemand en dat is uw zoon. En hij heeft een—een moeilijkheid, wat gezinsmoeilijkheden. Hij en zijn vrouw, ze maken altijd ruzie en

gaan maar . . . ? . . . En u hebt er een last voor. Dat is waar. Nu, gelooft u met heel uw hart en het zal allemaal ophouden en over zijn. Gelooft u nu. De Here zegene u.

¹⁹⁰ Hoe maakt u het, meneer? Ik ben een onbekende voor u, en—en u bent een onbekende voor mij. En het is—het is begonnen. . . . De visioenen nu, ik zie, lijkt alsof het hele huis gewoon licht wordt, als een soort werveling zo die rondgaat. Ziet u? Maar gelooft u dat de Here Jezus mij kan openbaren waarvoor u daar staat? U gelooft dat Hij dat zou? Ik geloof dat ook. Ik spreek gewoon tot u om contact te maken met uw geest, is precies waar ik het voor doe. Ziet u, ik ken u niet, dus het moet iets anders zijn dan ik wat het doet. Ik moet mezelf gewoon zo compleet van mezelf verwijderen, zodat Hij het Zelf doet. Begrijpt u?

¹⁹¹ Nu, één ding: u lijdt aan een enorme nerveuze toestand, en deze nerveuze toestand is al enige tijd geweest. Dat is waar. En die nerveuze toestand heeft ervoor gezorgd dat u een hoge bloeddruk hebt, ook. En u hebt een beroerte gehad. Dat is het. Zeg, u bent of een prediker geweest of u bent een prediker. Nu, u bent een predikant. Ik zag u achter de kansel staan. Heb dan geloof in God en die nervositeit zal u verlaten. Alle predikers hebben dat. U zult in orde komen. Ga terug naar uw preekstoel en gehoorzaam God en blijf trouw aan dat Woord, Jezus Christus.

¹⁹² Gelooft u dat uw rugproblemen u verlaten hebben, die in de stoel zit? Gelooft u het? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Goed meneer, ga dan gewoon door en zeg: “Dank U Here.”

¹⁹³ Kom, dame. Hoe maakt u het? U gelooft dat ik Zijn dienstknecht ben? [De zuster zegt: “Jazeker.”—Red.] Goed. Gelooft u dat die dameskwaal, vrouwenkwaal, u zal verlaten? [“Amen.”] Ja? Ga dan door, zeg: “Dank U Heer.”

¹⁹⁴ Nierproblemen, rugproblemen, in uw rug. Gelooft u dat God u zal genezen en u daarvan gezond zal maken? U gelooft dat Hij u gezond zal maken? Goed, ga verder.

¹⁹⁵ Kom, dame. Ik ben een onbekende voor u. Als ik helemaal niets tegen u zou zeggen, zou u geloven dat de tegenwoordigheid van God hier is om de zieken te genezen? [De zuster zegt: “Zeker, ik geloof het.”—Red.] Ja? Wel, als u dat gelooft—uw maagkwaal. . . . Ik heb het u al verteld, ziet u. Het is—het is weg. Ik heb het u gezegd, zie.

¹⁹⁶ Hoe gaat het met u, meneer? God leeft in het hart. En uw hart vertoont zich hier de laatste tijd slecht. Gelooft u dat Hij het goed zal maken? Ga verder en geloof het. God zegene u. Gelooft u; Hij zal het in orde maken.

¹⁹⁷ U bent nerveus, heeft ervoor gezorgd dat u maagproblemen hebt, een maagzweer. U hebt er last van na het eten. Gelooft u dat het nu allemaal weg is? Ga uzelf iets te eten halen.

¹⁹⁸ Wat moeilijk voor u om op te staan, u hebt zo'n last van uw rug. [De patiënt zegt: "Ja meneer."—Red.] U zult er geen last meer van hebben als u het zult geloven. Zult u dat? ["Ja meneer."] Goed, ga door en moge de Here Jezus u geheel gezond maken.

¹⁹⁹ Waar bent u zo nerveus over? Ga maar, zeg: "Ik zal niet meer nerveus zijn," en u zult het niet zijn. Ga en geloof. Goed, meneer.

²⁰⁰ Kom, dame. Nu, de Ethiopische vrouw en blanke man, precies zoals, ongeveer als er in die dag hebben ontmoet, Jezus. Ze hadden een rassenscheiding, zoals ze vroeger in het zuiden hadden, maar we hebben het niet meer. Jezus liet ze weten dat alle mensen Gods volk was. Er was geen verschil, ziet u, of ze Jood was of Samaritaan.

²⁰¹ Nu, als God u niet helpt, zal binnenkort die artritis u verlammen. Maar gelooft u dat Hij u zal helpen, u gezond zal maken? Net als de vrouw deed, ga verder en vertel uw volk welke geweldige dingen God voor u gedaan heeft. In orde.

Nu, daar is een chirurg klaar om een mes uit te schuiven.

²⁰² Even een ogenblik. Het was niet deze vrouw. Nu, even een ogenblik, iedereen eerbiedig nu. 't Is—'t is Satan die iets probeerde te doen. Hier is het. Tumor, tumor, u allebei. Dat is juist. U hebt tumor, zij heeft tumor, en die duivel schreeuwt om hulp van elkaar. Maar de Heilige Geest schreeuwt ook. Wie gaat u geloven, Hem? In orde. Sta op uit die brancard, dame. Sta op uit die brancard. Sta op daarvan en geloof. Ga, geloof Hem nu. Amen.

²⁰³ Gelooft u? Alle dingen zijn mogelijk. Gelooft u? En u in het publiek dan?

²⁰⁴ Laten we nu opstaan. Nu is het de tijd om het te doen. Laat iedereen. . . God zegene u. Laat iedereen nu opstaan. Geef God de lofprijs. Hef uw handen op.

²⁰⁵ Dank U Here Jezus! We prijzen U voor Uw grootheid, en Uw genezing voor de zieken.

EEN GETUIGENIS OP DE ZEE DUT64-0307
(A Testimony On The Sea)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagavond 7 maart 1964 in de Soul's Harbor Temple in Dallas, Texas, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org